

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

בפני כב' השופטת רות רוני

דליה פוקורני
ע"י ב"כ עוה"ד אורן

התובעת

נגד

בנק מזרחי טפחות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד גולדשטיין

הנתבע

אקסלנס השקעות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד זיו

הצד השלישי

פסק דין

1
2 עניינה של התביעה הוא בטענת התובעת לפיה הנתבע (להלן: "הבנק") גבה עמלות גבוהות
3 מהמוסכם בגין פעילותה במסחר באופציות מעו"ף. הבנק הגיש הודעת צד שלישי נגד חברת
4 אקסלנס השקעות בע"מ (להלן: "אקסלנס" או "הצד השלישי"), היא החברה באמצעותה ניהלה
5 התובעת את תיקי ההשקעות שלה. כמו כן הגיש הבנק נגד התובעת תביעה שכנגד, בה דרש לחייב
6 את התובעת לשלם לו את יתרת החוב בחשבונה בסך של 3,196,749 ₪ (נכון ליום 26.1.09).
7 הצד השלישי הגיש הודעת צד רביעי נגד התובעת בטענה כי היא חתמה עימו על הסכם פשרה בו
8 התחייבה להימנע מכל תביעה או טענה נגדו, וכי התובעת הפרה הסכם זה.

טענות התובעת

9
10
11 2. התובעת טוענת, כי בינואר 1995 היא נפגשה עם נציג הבנק מר מאיר גרינפלד (להלן: "גרינפלד")
12 במשרדי חברת אקסלנס, וחתמה על מסמכי פתיחת חשבון הבנק. לטענתה, את הפגישה יזם מנכ"ל
13 אקסלנס מר רוני בירם (להלן: "בירם"). בירם הוא שהמליץ לתובעת לנהל את חשבונות המסחר
14 באופציות מעו"ף בבנק. בפגישה זו הובהר לתובעת שהעמלות שייגבו ממנה הן הזולות ביותר
15 בשוק, ובשיעור הנמוך ביותר הנהוג בבנק.
16

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 התובעת חתמה על יפויי כוח בחשבונוניתה, המאפשרים לחברות "אקסלנס נשואה" ול"אקסלנס
2 צמיחה" לנהל את תיק ההשקעות שלה בחשבונונית. יפויי כוח אלה לא כללו את הצד השלישי, אשר
3 התובעת לא יפתה לטענתה את כוחו לפעול בחשבונוניתה ולחייבם בעמלות.
4
- 5 3. בשנת 2002 העבירה התובעת את הפעילות באופציות לחברת פוקורני ייעוץ והשקעות בע"מ
6 (להלן: "חברת פוקורני"), חברה הנמצאת בבעלותה המלאה, משיקולי מיסוי. ביום 18.1.05 חזרה
7 התובעת והעבירה את פעילותה לחשבונונית פרטיים.
8
- 9 4. התובעת טוענת, שהן הבנק והן הצד השלישי לא סיכמו עימה מהו שיעור העמלות שייגבה ממנה,
10 אלא התחייבו לעמלות הזולות בשוק. בפועל, כך טוענת התובעת, הבנק גבה ממנה עמלות מנופחות,
11 גבוהות מהמוסכם, הוא לא דיווח לה עליהן ולא יידע אותה על שיעורן.
12
- 13 התובעת טוענת שגם לאחר שחתמה ביום 7.7.03 עם מר בירם על הסכמה לפיה נקבעו שיעורי
14 עמלות חדשים שייגבו ממנה (הסכמה שתכונה להלן: "הסכם העמלות מיום 7.7.03"), הבנק לא
15 חייב אותה בהתאם.
16
- 17 5. התובעת הגישה חוות דעת מומחה, של מר דוד שטיינר (להלן: "מר שטיינר" או "המומחה").
18 המומחה בדק את חשבונוניתה של התובעת, וגילה כי קיימים פערים משמעותיים בין חיובי העמלות
19 בחשבונונית לבין הסכומים בהם צריך היה לחייבה על פי הסכמתה עם נציג הבנק, קרי העמלות
20 הנמוכות ביותר בשוק. המומחה קבע כי בתקופה שעד ליום 31.12.01 נגבו ביתר 6.409 מיליון
21 ש"ח, ובתקופה 1.1.02 – 31.7.06 נגבו ביתר 2.531 מיליון ש"ח.
22
- 23 6. התובעת טוענת עוד, שביום 1.7.06 עצר הבנק את הפעילות בחשבונוניתה, והעמיד את מלוא יתרת
24 חובה, בסך של 2.303 מיליון ש"ח, לפירעון מיידי. זאת ועוד - למרות סיכום עם נציגי הבנק לפיו לא
25 תיגבה ממנה ריבית במהלך המו"מ שהתנהל בינה לבין הבנק, גבה הבנק מהתובעת, בתום שנה בה
26 נוהל המו"מ, כ-800,000 ש"ח מעבר לסכום שאותו הוא דרש בתחילת המו"מ.
27
- 28 **טענות הבנק**
- 29 7. הבנק כפר בטענת התובעת לפיה הובטח לה שייגבו ממנה העמלות הנמוכות ביותר בשוק. לגישתו,
30 תפקידו של מר גרינפלד בפגישה בינואר 1995 היה טכני בלבד – הכנת הניירת לפתיחת חשבון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 הבנק של התובעת והחמתמה על ניירת זו. מר גרינפלד לא הבטיח לתובעת הבטחות כלשהן. לטענת
2 הבנק, הוא ביצע את הוראות אקסלנס בחשבונותיה של התובעת, ושימש רק כ"צינור" לגביית
3 עמלות ניירות ערך עבור אקסלנס, בניכוי חלקו הקבוע של הבנק בעמלות.
4
5 הבנק טוען שלתובעת נשלחו אלפי הודעות על פעולותיה באופציות, ובכל הודעה כזו צוין במפורש
6 שיעור העמלות שנגבה, ושחלקן מועבר לצד השלישי.
7
8 הבנק טוען עוד, שחלק העמלה שהוא עצמו גבה מהתובעת לא עלה בשום שלב שהוא על סכום של
9 5 ש"ח לאופציה (לא כולל החלק שהועבר לאקסלנס). מאחר שהמומחה מטעם התובעת טען שזו
10 העמלה הנמוכה בשוק, די בכך כדי לדחות את התביעה נגד הבנק. הבנק אף חלק על חוות דעתו של
11 מומחה התובעת, מר שטיינר. לטענת הבנק, חוות הדעת מבוססת על עובדות שלא הוכחו
12 והחישובים שנערכו בה הם שגויים.
13
14 לגישת הבנק, טענת התובעת לפיה היא סיכמה עם הבנק כי ייגבו ממנה העמלות הנמוכות ביותר
15 בשוק, היא טענה בעל פה כנגד מסמך בכתב – שכן היא מנוגדת לכול ההסכמים וההודעות שנשלחו
16 לתובעת לאורך תקופת הפעילות בחשבונה.
17
18 באשר לטענות התובעת בדבר התנהלות הבנק בכל הקשור לעצירת האשראי, טוען הבנק כי
19 התובעת קיבלה התרעה חצי שנה מראש לפיה חשבונה חורג מתנאי האשראי, וכי אם לא תפעל
20 להסדרת חובותיה ייאלץ הבנק לסגור את מסגרת האשראי.
21
22 בתביעה שכנגד טוען הבנק שהחוב בחשבונה של התובעת אינו שנוי במחלוקת, למעט נושא חיוב
23 הריבית בתקופה בה לטענת התובעת נוהל משא ומתן בינה לבין הבנק. הבנק כפר בהתחייבותו
24 הנטענת שלא לחייב את התובעת בריבית ביחס לתקופת המשא ומתן. לטענתו, התובעת לא הוכיחה
25 באיזו תקופה נוהל משא ומתן, ומהו הסכום שיש לטענתה להפחית בגין חיובי הריבית.
26
27 **טענות הצד השלישי**
28 11. הצד השלישי מכחיש אף הוא כי הובטח לתובעת לגבות ממנה את העמלות הנמוכות ביותר בשוק.
29 לגישתו, טענה זו אינה מתקבלת על הדעת והיא נוגדת את המציאות העסקית. בנוסף, התובעת לא
30 הרימה את הנטל להוכיח שהתחייבות כזו, גם אם ניתנה - הופרה, שכן היא לא הוכיחה מה היו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 השיעורים הנמוכים ביותר של העמלות בשוק באותה תקופה. התובעת עצמה טוענת כי ביום
2 7.7.03 הוסכמו בינה לבין מר בירם שיעורי עמלות חדשים, ואלה העמלות שנגבו ממנה מאז
3 ואילך.
4
5 הצד השלישי טוען שהתובעת עקבה מדי יום אחר הנעשה בחשבונה, וכי היא היתה מודעת לשיעורי
6 העמלות שנגבו ממנה.
7
8 12. הצד השלישי טוען עוד שביום 15.1.06 הוא חתם עם התובעת על הסכם פשרה (להלן: "**הסכם**
9 **הפשרה**"). הסכם הפשרה נועד לסילוק מלא וסופי של כל טענות התובעת כלפי אקסלנס, כנגד
10 תשלום של מיליון שש מאקסלנס שילמה לתובעת. בהסכם הפשרה התחייבה התובעת לא לפנות
11 לערכאות בכול טענה שהיא נגד אקסלנס. לטענת אקסלנס, הסכם הפשרה נועד גם כדי לפצות את
12 התובעת בקשר עם טענותיה על עמלות מוגזמות ששילמה. לפיכך, מנועה התובעת מלטעון טענות
13 נגד אקסלנס או מי מטעמה. אם הבנק פעל כשלוחה של אקסלנס, מנועה התובעת מלתבוע גם את
14 הבנק.
15
16 באשר לטענות הבנק כלפי הצד השלישי, טען הצד השלישי כי לגישת התובעת, הבנק ולא אקסלנס
17 הוא שהתחייב כלפיה לעמלות הנמוכות ביותר. לכן אקסלנס איננה חייבת לשפות את הבנק בגין
18 התחייבות שהבנק נטל על עצמו.
19
20 הצד השלישי טוען כי התביעה ביחס לגביית יתר של עמלות עובר ליום 11.12.01 התיישנה, וכן כי
21 יש לדחות את תביעת התובעת בכל הקשור לחשבונות חברת פוקורני, שכן חברה זו אינה צד
22 להליך.
23

זיון

- 24
25 13. המחלוקת העיקרית בין הצדדים בהליך זה, מתייחסת לשאלה האם ניתנה לתובעת התחייבות לגביית
26 העמלות הנמוכות ביותר בשוק. אם התשובה לשאלה זו חיובית, יש לבחון מי הגורם שנתן לתובעת
27 התחייבות זו – הבנק או אקסלנס, והאם הוכיחה התובעת שהתחייבות הופרה.
28
29

התחייבות באשר לשיעורי העמלות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

14. התובעת טוענת, כאמור, כי במהלך הפגישה שערכה בחודש ינואר 1995 עם מר גרינפלד ומר בירם, התחייב בפניה מר גרינפלד כי העמלות שייגבו ממנה יהיו "הזולות ביותר בשוק... ועל פי השיעור הנמוך ביותר הנהוג בבנק" (סעיף 4 לתצהיר התובעת).
15. טענה זו הוכחשה על ידי גרינפלד, אשר הצהיר שלא הבטיח לתובעת דבר, ולכל היותר אמר לה שיתן לה את השירות הטוב ביותר (ס' 8 לתצהיר גרינפלד). עוד טען מר גרינפלד, שכיועץ השקעות מטעם הבנק, לא היתה לו סמכות להבטיח לתובעת הבטחות כלשהן בנוגע לעמלות שייגבו בחשבון, שכן שיעור העמלות הנגבות בגין פעולות באופציות המעו"ף נקבע על ידי אקסלנס ולא על ידי הבנק. בידי הבנק נותר חלק קבוע מכל עמלה, בהתאם לסיכום בין הבנק לאקסלנס (ר' ס' 9-12 לתצהיר גרינפלד).
- גם בעדותו העיד מר גרינפלד שנושא העמלות בגין האופציות – להבדיל מעמלות הקשורות בשירותים שנותן הבנק עצמו – נקבע בין מנהל התיקים לבין התובעת, וכי הבנק איננו מעורב בכך (ע' 60 לפרוטוקול הדיון מיום 9.1.12).
- הגב' ליאת עדי, אשר שימשה כמנהלת בסקטור נ"ע של הבנק, העידה אף היא על הפרקטיקה לפיה הגורם שמסכם את שיעורי העמלות שייגבו בגין הפעולות בניירות הערך הוא מנהל התיקים, ולא הבנק:
- "מנהל התיקים קובע עם הלקוחה שלו מה העמלה שהוא גובה. אם הוא העביר לנו את הדרישה הזאת אז אנחנו מזרימים אותה בחשבון. אם הוא לא העביר את הדרישה אז נקבע את השיעורים של התעריפון"** (ע' 52 לפרוטוקול הדיון).
16. התובעת לא הפנתה לראיות נוספות להתחייבות הנטענת על ידיה. יתרה מזאת, בעדותה של התובעת התגלו סתירות באשר לגרסתה בהקשר זה. כך, בעוד שבתצהירה ובסיכומיה טענה התובעת שנותן ההבטחה היה מר גרינפלד, כנציג הבנק, הרי שבמכתבה מיום 4.12.07 (מוצג נ/3, נספח י"א לתצהיר בירם) גרסתה היא שונה. במכתב זה כתבה התובעת לבירם כי **"לאור הבטחתך לחייב אותי בעמלות הנמוכות ביותר הקיימות בשוק"** (ההדגשה שלי – ר.ר.). בעדותה הסבירה שבמכתבה הנ"ל ייחסה את ההבטחה למר בירם ולא למר גרינפלד, בשל **"טעות קולמוס בתום לב"** (ע' 107 לפרוטוקול הדיון). אולם בתשובתה לשאלון שהופנה אליה מטעם אקסלנס (מוצג נ/7ב'), השיבה שההבטחה ניתנה **"בשם אקסלנס ובשם הבנק"** וכי ההבטחה נמסרה לה הן על ידי מר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 גרינפלד והן על ידי מר בירם (תשובות 6-7 לשאלון). מובן כי אי הבהירות הזו בגרסתה של
2 התובעת, יש בו כדי להכביד על התובעת בהוכחת גרסתה ביחס לקיומה של ההתחייבות לה היא
3 טוענת.
4
- 5 17. מעבר לכך, גרסתה של התובעת לגבי שיעור העמלה שהובטח לה, אף היא אינה עקבית. לא ברור
6 האם מדובר בהתחייבות לעמלות הנמוכות ביותר, או שמא לעמלות בשיעורים המקובלים. גם
7 בעניין זה, למעט עדותה של התובעת לא הוצגה ראיה נוספת. זאת ועוד, בסעיף 45 לתצהירה
8 הצהירה התובעת כי הסכם העמלות מיום 7.7.03 בו הגיעו הצדדים לסיכום לגבי הפחתת העמלות,
9 נראה היה לה "כיישום התחייבותו של הבנק כלפי, לחייב אותי בסכומים המקובלים בשוק"
10 (ההדגשה שלי – ר.ר.). גם בסעיף 41 לתצהירה הצהירה התובעת כי היא ביקשה ממר שטיינר,
11 המומחה מטעמה, לבדוק האם סכומי העמלות בהן היא חויבה בגין תנועות האופציות בחשבונה היו
12 "בהתאם לתעריפים המקובלים בשוק בגין השירות כאמור" (ההדגשה שלי – ר.ר.). היא לא
13 בקשה אם כן לבדוק האם העמלות היו בשיעורים הנמוכים ביותר.
14
- 15 18. עוד יש לציין, שהתובעת, עורכת דין במקצועה, העידה כי "כשהדברים נחתכו או אחרי סיכום
16 דברים הם נעשו בכתב" (ע' 101 לפרוטוקול הדיון). הסכם העמלות מיום 7.7.03, בו הסכימה
17 התובעת עם מר בירם על הפחתת העמלות (נספח ב' לתצהיר בירם, שיידון להלן), אכן נערך בכתב,
18 והצדדים חתמו עליו. לפיכך יש לתמוה, מדוע לגישה של התובעת, הסכמה מהותית לעמלות
19 הנמוכות ביותר, כמו זו הנטענת על ידי התובעת, לא נערכה בכתב.
20
- 21 19. טענתה של התובעת לגבי התחייבות הבנק לעמלות הנמוכות ביותר נסמכת, כאמור, על עדותה
22 בלבד, ואיננה נתמכת בראיות נוספות. בעניין זה יש לציין את סעיף 54 לפקודת הראיות [נוסח
23 חדש], תשל"א-1971, באשר לחובת ההנמקה במקרה של עדות יחידה אשר אין לה סיוע. מאחר
24 שגם בעדות התובעת עצמה התגלו סתירות ואי דיוקים, אני סבורה כי אין לקבלה.
25
- 26 לאור האמור אני סבורה, שהתובעת לא הרימה את הנטל להוכיח שניתנה לה התחייבות לגביית
27 העמלות הנמוכות ביותר בשוק.
28
29

עדות המומחה מטעם התובעת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

20. מעבר לצורך אציין כי אני סבורה כי אף לו היתה התובעת מוכיחה שהובטח לה כי שיעורי העמלות שייגבו ממנה יהיו הנמוכות ביותר בשוק – הרי שהיא לא הרימה את הנטל, ולא הוכיחה כי התחייבות זו הופרה.

טענת התובעת נסמכת על חוות דעתו של המומחה מטעמה, מר שטיינר, בה ציין מר שטיינר לגבי שיעורי העמלות הנמוכות בשוק כי "על פי מיטב ניסיוני, הרי שבתקופה הרלוונטית לבדיקה נהגו הבנקים לגבות מ'לקוחות מועדפים', בעלי נפח פעילות דומה לנעשה בחשבונות שנבדקו עמלות בשיעור של 5 ש"ח לכל אופציה" (ס' 9 לחוות הדעת).

המומחה לא פירט על בסיס אילו נתונים הוא הגיע למסקנה כי שיעורי העמלות הנמוכים ביותר בשוק, בהתייחס לחשבונותיה של התובעת, עמדו על שיעור של 5 ש"ח לאופציה. הוא אף לא פירט על מה נסמך ניסיונו, מהי הגדרתו ל"לקוחות מועדפים", ומהו לגישתו נפח הפעילות בחשבונותיה של התובעת – שעל בסיסו הוא הסיק את מסקנותיו.

21. בנוסף, בחקירתו הנגדית התגלו מקצת מהעובדות והממצאים בחוות דעתו של מר שטיינר כשגויים, או לפחות כבלתי מדויקים. כך, בחוות דעתו כתב מר שטיינר שגם לאחר הסכם העמלות מיום 7.7.03, "המשיך הבנק לחייב את החשבון ב-2% לאופציה, ללא הבחנה במדרוג העמלה ע"פ המוסכם" (ס' 14 לחוה"ד).

בעדותו, הסביר מר שטיינר:

"ת: זה מופיע במספרים, זה מופיע בטבלה... ושם בעצם ישנם המספרים עצמם כמה היא שילמה. כמה עמלה עפ"י הסיכום היתה צריכה להיות ולהיגבות, כלומר יש הבדל. ומה גביית היתר. אבל באופן עקרוני אז כנראה ובזמן מסוים כן גבו 14 שקלים, בזמן מסוים גבו 2 אחוז כי יש איזשהו הפרש בין מה שגבו לבין מה שהיו אמורים לגבות בפועל.
ש: מה זאת אומרת? אני לא מבין. מה זה כנראה ובאופן עקרוני? אתה המומחה מטעם התובעת. אתה אמור להגיד באופן לא עקרוני, אלא באופן ספציפי ומדויק מה הנזקים שלה.
ת: זה מופיע פה. כל מספר קיים ועומד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 ש: הבנתי. זאת אומרת שמה שאתה אומר זה אתה לא עומד מאחורי מה
2 שנאמר בסעיף 14, אבל אתה כן עומד מאחורי המספרים שמופיעים בטבלה?
3 ת: ללא ספק" (ע' 6 לפרוטוקול).
4
5 22. עוד עלה מחקירתו הנגדית של המומחה שחלק מהחשובים והסיכומים, המפורטים בחוות דעתו
6 שגויים:
7 "ש: רגע רגע, אז זאת אומרת, מה שאתה אומר זה ככה המספר שמופיע פה
8 בעמלה עפ"י סיכון 1,105,177 הוא מספר לא נכון?
9 ת: כן" (ע' 9-10 לפרוטוקול).
10
11 ובהמשך –
12 "ש: זאת אומרת שהמספר שרשום כאן בגביית יתר נומינלית סה"כ, שהוא גם
13 המספר שאחר כך עובר, ממנו אתה גוזר את הריבית והוא גם המספר שמופיע
14 בסוף חוות דעתך, הוא מספר לא נכון. אתה מסכים איתי?
15 ת: כן" (ע' 11-12 לפרוטוקול).
16
17 23. מר שטיינר העיד עוד כי הוא לא התייחס בחישוביו להחזרי העמלות שקיבלה התובעת (ע' 23
18 לפרוטוקול הדין). הוא אף העיד שבמקום שיעור ריבית הפיגורים שהחיל על חישוביו, יכול היה
19 להחיל שיעור ריבית נמוך יותר (ע' 12-13 לפרוטוקול). מר שטיינר גם לא ידע להשיב מהו המקור
20 לשיעור הריבית בו עשה שימוש (ע' 28 לפרוטוקול).
21
22 24. הנושאים הללו מביאים למסקנה כי יש להתייחס בספקנות לחוות דעתו של המומחה, משום שנפלו
23 בחוות הדעת טעויות לא מעטות. יש בכך כדי לפגוע באמינותו של המומחה, וביכולתו של בית
24 המשפט לסמוך על מומחיותו. לכן, אינני סבורה שניתן להתבסס על חוות הדעת של מר שטיינר
25 לצורך הקביעה מה היו העמלות הנמוכות בשוק בתקופה הרלוונטית, ומה ההפרש בין העמלות
26 שנגבו מהתובעת לבין עמלות אלה.
27
28 הסכם העמלות מיום 7.7.03
29 25. התובעת טוענת שביום 7.7.03 היא חתמה עם מר בירם על "פיסת נייר" (נספח ט"ו לתצהיר
30 התובעת), בה נקבעו שיעורי עמלות חדשים בחשבונה (המסמך הזה כונה לעיל "הסכם העמלות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 מיום 7.7.03"). אולם, לטענת התובעת למרות שהיא דאגה להמציא העתק מהסכם זה לבנק, הבנק
2 לא חייב אותה בהתאם לו. לטענת התובעת, הבנק לא הציג ראיות לכך שהסכומים שנגבו ממנה
3 לאחר יום 7.7.03 תואמים את הסכם העמלות הנ"ל.
4
5 בניגוד לטענות התובעת, הרי הנטל להוכיח שהסכם העמלות מיום 7.7.03 לא קיים מוטל על
6 התובעת, הטוענת זאת. בנוסף לכך, המומחה מטעם התובעת העיד (כפי שזכר לעיל), שהוא איננו
7 עומד עוד על טענתו בסעיף 14 לחוות הדעת, לפיו בתקופה שלאחר הסכם העמלות מיום 7.7.03
8 המשיך הבנק לגבות 2% לאופציה. כלומר, גם המומחה סבור ככל הנראה כי בחלק מהתקופה
9 שלאחר הסכם העמלות מיום 7.7.03, גבה הבנק עמלות בהתאם להסכם. לגישתו "כנראה" בחלק
10 מהתקופה שלאחר הסכם זה, לא קיימו הצדדים את ההסכם, ומהתובעת נגבו עמלות כמו בתקופה
11 לפני ההסכם. המומחה הסיק את המסקנה הזאת מהעובדה כי קיים הפרש בין הסכומים שהבנק
12 אמור היה לגבות על פי חישוביו, לבין הסכומים שנגבו מהתובעת בפועל (ע' 6-5 לפרוטוקול).
13
14 גם התובעת עצמה העידה בחקירתה הנגדית שיתכן שטענתה בעניין העמלות שנגבו לאחר הסכם
15 העמלות מיום 7.7.03 ("הפתק" כלשונה) היתה לא מדויקת:
16 **"ש: האם את טוענת היום שאקסלנס לא ביצעה החזר עמלות, כלומר כשאת**
17 **שילמת עמלה מעבר למה שהוסכם בפתק האם טוענת,**
18 **ת: שאלת אותי את השאלה הזו ואמרתי לך שיכול להיות שלא דייקתי פה**
19 **ושלפי המסמכים שאחר כך דיברתם עליהם בדיון שלא הייתי, אז כן היה החזר**
20 **עמלות אחרי הפתק" (ע' 129 לפרוטוקול).**
21
22 27. כאמור, מר שטיינר העיד שבחישוביו הוא לא הביא בחשבון את החזרי העמלות שניתנו לתובעת.
23 לכן לא ניתן לקבל את חישוביו ואת טענתו באשר להפרשים בין סכומי העמלות שנגבו מהתובעת
24 בפועל לאחר הסכם העמלות מיום 7.7.03, לבין הסכומים שהבנק היה אמור לגבות בהתאם להסכם
25 זה.
26
27 לאור כל האמור לעיל, לא ניתן אם כן לקבוע כי התובעת הוכיחה את טענתה שהבנק או אקסלנס לא
28 פעלו בהתאם למוסכם בהסכם העמלות מיום 7.7.03, ויש לדחות את טענותיה של התובעת בהקשר
29 זה.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

ידיעת התובעת אודות שיעורי העמלות

- 1
2 28. התובעת טוענת, שעל פי הסכמי פתיחת החשבון, הבנק היה רשאי לחייבה בעמלות בחשבון בהתאם
3 לתעריף הנהוג בבנק מעת לעת. לטענתה, תעריף הבנק בקשר לפעילות באופציות מעו"ף עמד על
4 5%, ואילו היא חויבה בעמלה בשיעור של 2%. לפיכך נדרש הבנק לעמוד בדרישות סעיף 26(ד)-
5 (ה) לכללי הבנקאות (שירות ללקוח) (גילוי נאות ומסירת מסמכים), תשנ"ב-1992.
6
7 לטענת התובעת, הבנק לא הציג שום הודעה מטעמו לפיה הוא יידע את התובעת לגבי העמלות
8 הנגבות ממנה. בעוד שלגבי עמלות אחרות שגבה, דאג הבנק לדווח לתובעת על בסיס יומיומי, הרי
9 שאת עמלות האופציות - הסתיר הבנק מהתובעת.
10
11 29. אינני מקבלת את טענת התובעת.
12 הבנק הציג הודעות שהעביר תובעת בגין כל הפעולות והעמלות בגין פעולות אלו, ביחס לפעילות
13 ניירות הערך בחשבונותיה של התובעת. בהודעות אלה מצוין שיעורן המדויק של העמלות (2%),
14 שיעורן של העמלות שנגבו בגין אופציות המעו"ף, וכן סכומן (נספח ז' לתצהיר גרינפלד מציג
15 דוגמאות להודעות אלו, אשר לפי תצהיר גרינפלד מונות אלפי הודעות, כמספר הפעולות שבוצעו).
16
17 30. הן מר גרינפלד והן מר בירם העידו שהתובעת היתה עימם בקשר טלפוני כמעט יומיומי, לעיתים גם
18 מספר פעמים ביום (ס' 25 לתצהיר גרינפלד; עדות בירם בע' 69 לפרוטוקול הדיון). מר גרינפלד
19 העיד שהתובעת ביקשה - וקיבלה - דיווח יומיומי, מדי בוקר, שנשלח על ידי מחשבי הבנק בפס
20 באופן אוטומטי, ובו פירוט יתרות ניירות הערך בחשבונותיה. על פי עדותו של גרינפלד, דיווחים
21 שוטפים אלה כללו פירוט לגבי כל נייר ערך, את שער הפעולה, כמות, מכירה, קניה, עמלה ויתרה
22 (ע' 63 לפרוטוקול. בנספח ג' לתצהירו צירף מר גרינפלד מספר דוגמאות לדיווחים כאלה).
23
24 31. מהמסמכים והראיות שהוצגו עולה אם כן שהתובעת - עורכת דין במקצועה, אשר העידה על עצמה
25 כבעלת "כמעט תואר שני בחוזים" - עקבה באופן שוטף ורצוף אחר הפעולות שבוצעו
26 בחשבונותיה בכלל ובניירות הערך בפרט. היא נתנה הוראות, ביקשה פרטים וביקשה לבצע פעולות
27 או החזרים (ר' למשל בקשות התובעת לקבל החזרי עמלות, שצורפו כנספח ג' לתצהיר גרינפלד).
28 התובעת קיבלה דיווחים שוטפים באשר לשיעורי העמלות שנגבו ממנה, כולל באשר לאופציות
29 המעו"ף, ובאשר לסכומן.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 מטעם זה יש לדחות גם את טענות התובעת בסיכומי התשובה מטעמה, כי סכום העמלה שרשאים
 2 היו הבנק ואקסלנס לגבות מהתובעת נותר "סוד כמוס" לאורך ניהול המשפט כולו, כולל בסיכומי
 3 הצדדים. בעניין זה יש להפנות לסעיף 2 לסיכומי אקסלנס, שם מאשרת אקסלנס שבתחילה נגבו
 4 מהתובעת עמלות בשיעור של 2%, ולאחר הסכם העמלות מיום 7.7.03 נגבו עמלות על פי הסכם
 5 זה.
- 6
- 7 התובעת הוסיפה וטענה כי סעיף 17 לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות 32
 8 ובניהול תיקי השקעות, תשנ"ה-1995 (להלן: "החוק") מחייב את מנהל התיקים לדווח ללקוח על
 9 קבלתה של כל טובת הנאה. לטענתה, הסעיף אומנם תוקן בשנת 2005, אבל גם נוסחו המקורי
 10 שפורסם ביום 10.8.98 מחיל חובת כתב בנוגע לכל טובת הנאה שמקבל יועץ ההשקעות. העדר
 11 סיכום כתוב עם התובעת בקשר עם העמלות שייגבו ממנה, מהווה לגישתה הפרה של סעיף זה.
- 12
- 13 טענות התובעת בעניין זה נטענו לראשונה בסיכומיה, ולכן הן מהוות הרחבת חזית אסורה. מטעם זה
 14 בלבד יש לדחותן. בנוסף, טענה זו הועלתה על ידי התובעת לא נגד הבנק הנתבע, אלא כנגד הצד
 15 השלישי, שאיתו אין לתובעת יריבות במסגרת התביעה הנוכחית.
- 16
- 17 מעבר לכך, יש לציין כי לא ברור מהו הסעד לו עותרת התובעת בגין ההפרה הנטענת של סעיף 17 33
 18 הנ"ל לחוק. התובעת הפנתה בהקשר זה בין היתר להחלטה שניתנה במסגרת ת.א. 1792/09 פירט
 19 מנחם נ' אקסלנס נשואה ניהול והשקעות בע"מ (מיום 4.4.11). באותו ענין, דובר בהחזרי
 20 עמלות שקיבל מנהל התיקים, מבלי שקיבל על כך את הסכמת הלקוח בכתב. הסעד שהתבקש שם
 21 היה סעד של השבת החזרי העמלות מאת מנהל התיקים. בענייננו, התובעת איננה טוענת כי היא לא
 22 קיבלה החזרי עמלות. טענתה (ככל הנראה, שכן הטענה איננה ברורה דיה) היא כי הבנק לא קיבל
 23 את אישורה כביכול לעמלה המופחתת שגבה ממנה (2%) במקום העמלה המפורסמת בתעריף
 24 הבנק, שעמדה על 5%. אולם, אם אלה הם פני הדברים, הרי התוצאה של קבלת טענות התובעת
 25 היתה לכאורה חיוב התובעת בעמלה הגבוהה יותר (5%), שהיא העמלה שפורסמה בתעריף הבנק.
 26 מובן כי לא זו התוצאה שהתובעת מבקשת שתתקבל.
- 27
- 28 **ייפוי כוחו של הצד השלישי**
- 29 התובעת טוענת שביפוי הכוח בחשבונוניה, היא ייפתה את כוחן של "אקסלנס נשואה" ושל
 30 "אקסלנס צמיחה", באופן המאפשר לחברות אלה לנהל את תיקי ההשקעות שלה. אולם, היא לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 ייפתה את כוחו של הצד השלישי – אקסלנס השקעות בע"מ. למרות זאת, הצד השלישי הוא שביצע
2 פעולות בחשבונותיה.
3
- 4 טענה זו מהווה הרחבת חזית, והועלתה על ידי התובעת לראשונה בסיכומיה. מטעם זה, לא התייחסו
5 הצדדים לטענה זו עד לסיכומיהם, ולא הציגו ראיות ביחס לקשר בין החברות השונות שבשליטת
6 הצד השלישי, ובאשר לזהות מיופה הכוח ומבצע הפעולות בחשבונות התובעת. מטעם זה בלבד, יש
7 לדחות את טענות התובעת בעניין זה.
8
- 9 35. בנוסף, יש לציין שבכתב התביעה טוענת התובעת כי ייפתה את כוחה של "חברת אקסלנס" לפעול
10 בחשבונותיה כמנהל תיקים מטעמה, וכי התובעת סחרה באופציות מעו"ף "באמצעות מנהל תיקים,
11 קרי חברת אקסלנס ו/או מטעמה" (סעיף 8-9 לכתב התביעה מטעם התובעת). כלומר, התובעת
12 כלל איננה מבחינה בין החברות השונות מקבוצת אקסלנס (הן בכתב התביעה והן בתצהיר עדותה
13 הראשית), וממילא איננה טוענת בכתב התביעה שמנהל התיקים שביצע בפועל את הפעולות
14 בחשבונותיה איננו הגורם שאת כוחו ייפתה. גם מטעם זה אין מקום לקבל את הטענה.
15
- 16 36. עוד יצויין, שהתובעת לא הוכיחה שהצד השלישי אכן ביצע פעולות כלשהן בחשבונותיה. כן לא
17 נטען ולא הוכח אילו מבין הפעולות שבוצעו – בוצעו דווקא על ידי הצד השלישי ומתי. מחומר
18 הראיות שהוצג בפניי עולה כי כל ההסכמים, המסמכים והמכתבים שהוצגו, הם מסמכים שהצדדים
19 להם הם "אקסלנס צמיחה" או "אקסלנס נשואה" שאת כוחן ייפתה התובעת. גם מטעם זה יש
20 לדחות את טענת התובעת.
21
- 22 **התנהלות הבנק בתקופת המשא ומתן**
- 23 37. התובעת טוענת שביום 1.7.06, ללא התראה מוקדמת, עצר הבנק את פעילותה בחשבונות, והעמיד
24 את מלוא יתרת החובה בסך של 2.303 מיליון ₪ לפירעון מיידי. מיד לאחר מכן, נפגשה התובעת
25 עם מר ברוך טנה, מנהל יחידת חשיפות שוק ההון בבנק. מר טנה הציע לתובעת לקחת הלוואה על
26 מנת לכסות את יתרת החובה בחשבון, אולם התובעת סירבה. לטענת התובעת, ביום 27.2.07 היא
27 נפגשה עם מר שאול גלברד, מנהל החטיבה העסקית בבנק, ועם סגנו, מר עוזי דנינו. לטענתה,
28 בפגישה זו סוכם שהבנק לא יגבה ממנה ריבית כל עוד מתקיים בינה לבין הבנק משא ומתן. לאחר
29 מכן "משך" הבנק את המו"מ במשך 14 חודשים, ובסיומו, הוא דרש ממנה 800,000 ₪ יותר
30 מאשר הסכום שדרש בתחילת המו"מ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1
- 2 38. מר טנה שהצהיר מטעם הבנק, טען כי הוא התריע על סגירת האשראי בפני התובעת לפחות חצי
- 3 שנה מראש. אין צורך לבחון האם אכן ניתנה לתובעת התרעה מראש, משום שהתובעת איננה
- 4 טוענת כי עצירת האשראי על ידי הבנק ללא התראה מוקדמת גרמה לה לנזק כלשהו. כל שהתובעת
- 5 טוענת הוא כנגד חיובה בריבית על חובה בתקופה בה ניהלה משא ומתן עם הבנק.
- 6
- 7 משך המשא ומתן
- 8 39. כאמור, התובעת טוענת, שהבנק נקט "סחבת" במהלך המשא ומתן, וגרם להימשכותו תקופה ארוכה
- 9 ביותר, מעבר לצורך.
- 10
- 11 הבנק מכחיש את הטענה. לטענתו, הוא נהג בתום לב, התייחס לטענות התובעת ובדק אותן לעומקן.
- 12 לטענת הבנק, בתחילה לא התנהל כל מו"מ בין הצדדים, אלא התובעת ביקשה לקבל מהבנק
- 13 מסמכים, אותם הוא העביר לידיה תוך פרק זמן סביר. רק ביום 18.7.07 שלח ב"כ התובעת סיכום
- 14 של בדיקת החשבונות שנערכה מטעם התובעת, והציע לראשונה הצעת פשרה. באוקטובר ונובמבר
- 15 2007 נפגשה התובעת עם נציגי הבנק, וטענותיה והצעתה הועברו לדרגים בכירים יותר, עימם היא
- 16 אף נפגשה. ביום 30.7.08 ענה ב"כ הבנק במכתב לטענות התובעת.
- 17
- 18 40. מהמסמכים שהגישה התובעת – ובעיקר מכתבי בא-כוחה, עולה שהליכי המשא ומתן בין הצדדים
- 19 אכן נמשכו פרק זמן ארוך וממושך, וכי הבנק לא הגיב לבקשותיה במהירות הראויה. יחד עם זאת,
- 20 אני סבורה כי לענין זה אין משמעות אופרטיבית – למעט לנושא ההוצאות, כפי שיובהר להלן.
- 21
- 22 41. ממכתבי בא-כוח התובעת שצורפו לתצהירה, עולה שביום 1.3.07 הוא פנה לבנק לראשונה
- 23 בבקשה לקבל מסמכים ביחס לחשבונותיה של התובעת ועמלות שנגבו ממנה (נספח ג'). מכתבו לא
- 24 נענה, ובעקבות שתי פניות נוספות (בחודשים מרץ ואפריל 2007), קיבל ב"כ התובעת את
- 25 המסמכים שבקש. ביום 2.5.07 העלה ב"כ התובעת במכתבו את טענותיו בנושא העמלות שנגבו
- 26 מהתובעת, וביקש לקבל מסמכים נוספים שלא הומצאו לו על ידי הבנק (נספח ז' לתצהיר התובעת).
- 27 ביום 18.7.07, לאחר שקיבל את כל המסמכים שביקש, מפרט ב"כ התובעת את טענותיו גם באשר
- 28 למסמכים הנוספים שהומצאו לו.
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1 על מכתב זה נענה ב"כ התובעת על ידי הבנק רק כשנה לאחר מכן, במכתב מיום 30.7.08 (נספח
2 י"ג לתצהיר התובעת). במהלך תקופה זו פנה ב"כ התובעת לבנק בחמישה מכתבים (נספחים י' –
3 י"ב), בהם הוא שב וביקש תשובה למכתבו. אומנם, מהמכתבים שצורפו עולה שבמהלך שנה זו
4 נפגשו הצדדים בחודש נובמבר 2007, ואף ניהלו מספר שיחות טלפוניות. אולם מכלול הראיות
5 מעלה כי התובעת קבלה תשובה עניינית לפניויה רק כעבור שנה.
- 6
- 7 במכתב התשובה (נספח י"ג), מתנצל ב"כ הבנק על העיכוב בתשובתו: **"הנני מתנצל על פרק הזמן**
8 **הארוך שחלף עד למתן תשובתי בכתב (תשובות בע"פ ניתנו לך זה מכבר), אשר נגרם עקב**
9 **חילופי עוה"ד המטפלים בתיק, הצורך בבדיקה מעמיקה של טענותיכם ועומס חריג**
10 **במשרדנו"**.
- 11
- 12 42. אף בהנחה שפרק הזמן שנדרש לבנק כדי להמציא את כל המסמכים שהתובעת בקשה (פרק זמן של
13 כ-4 חודשים) היה פרק זמן סביר, הרי לטעמי אין ספק כי פרק זמן של שנה מהמועד בו התובעת
14 העלתה את טענותיה לבין המועד בו היא קיבלה תשובה עניינית, הוא פרק זמן ממושך מדי.
- 15
- 16 הריבית בתקופת המשא ומתן
- 17 43. הבנק מכחיש שניתנה לתובעת הבטחה לפיה לא תיגבה ממנה ריבית בתקופת המשא ומתן. לטענתו,
18 מן המפורסמות שהבנק איננו נוהג לוותר על ריבית ללא סיבה. לכל היותר, במקרים מיוחדים, מוכן
19 הבנק להתפשר על ריבית פיגורים בלבד.
- 20
- 21 מר טנה, שלטענת הבנק היה מעורב במו"מ לכל אורך הדרך, הצהיר שההבנה היחידה בין הצדדים
22 היתה כי אם הם יצליחו להגיע לפשרה מוסכמת, יזוכה חשבונה של התובעת – במסגרת הסכם
23 הפשרה – בריבית החריגה בלבד, בה חויב החשבון בתקופת המו"מ. מר טנה לא נחקר בנושא זה
24 בחקירתו הנגדית.
- 25
- 26 44. התובעת טוענת שבא-כוחה – אשר נכח אף הוא באותה פגישה עם הבנק, חזר במכתבו מיום 18.9.07
27 (נספח י') על ההתחייבות בעניין הריבית. במכתב זה כתב ב"כ התובעת:
28 **"אומנם סוכם כי כל עוד מנוהל מו"מ לפשרה לא תגבה ממרשתי ריבית**
29 **כלשהי, אולם ראוי כי תיידעו אותנו באשר לעמדת הבנק בנוגע להצעת**
30 **מרשתנו"**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

- 1
- 2 45. במכתב התשובה של הבנק, שניתן כשנה לאחר מכן, ביום 30.7.08 (נספח י"ג לתצהיר התובעת), לא
- 3 הודה ב"כ הבנק בסיכום זה. עמדתו של הבנק היתה כי הוא מסכים "כדי למנוע ויכוחי סרק" לזכות
- 4 את התובעת בריבית החריגה שנגבתה ממנה. הבנק כתב כי:
- 5 **"בשיחותינו ציינת בפני כי הבנק הסכים כי כל עוד מתנהל מו"מ עם מרשתך,**
- 6 **היא לא תחויב בריבית חריגה. מבלי להודות בחובתו לעשות כן, וכדי למנוע**
- 7 **ויכוחי סרק, יסכים הבנק לזכות את מרשתך בהפרישי הריבית החריגה בגין**
- 8 **השנה האחרונה".**
- 9
- 10 התובעת לא טענה כי היא השיבה למכתב זה של הבנק או כי בא כוחה חלק על האמור בו באופן
- 11 כלשהו. מאחר שמהמכתב עולה רק כי הבנק מסכים לוותר על חיוב התובעת בריבית חריגה, לא
- 12 ניתן לקבוע כי קיימת ראייה על הסכמה אחרת, לפיה הבנק יוותר על גביית ריבית כלשהי מהתובעת
- 13 בהתייחס לתקופת המשא ומתן.
- 14
- 15 46. זאת ועוד – המסקנה לפיה הבנק ויתר על גביית ריבית חריגה אך עמד על חיוב בריבית ההסכמית,
- 16 היא סבירה גם מבחינה עסקית. כל עוד התובעת לא שילמה את חובה לבנק, הבנק מוסיף להעמיד
- 17 לרשותה אשראי. בנסיבות אלה, המסקנה לפיה הבנק יבקש להוסיף לגבות את הריבית ההסכמית
- 18 על האשראי הזה, היא מסקנה העולה בקנה אחד עם התנהלות עסקית סבירה של בנק. מסקנה זו
- 19 סבירה יותר מאשר האפשרות לפיה הבנק הסכים לוותר מוחלט על הריבית בגין האשראי של
- 20 התובעת, במהלך תקופת המשא ומתן.
- 21
- 22 47. לענין זה יוער עוד, כי התובעת יכולה היתה – לו בקשה להבטיח כי לא תחויב בריבית, לשלם לבנק
- 23 את סכום חובה – שלא היה שנוי למעשה במחלוקת, תוך קיום התדינות עם הבנק ביחס לטענותיה
- 24 לגבי העמלות (טענות שנדחו בסופו של דבר, כמפורט לעיל בפסק דין זה) לאחר מכן. התובעת לא
- 25 עשתה כן, היא לא שילמה במועד את חובה לבנק, היא עמדה על טענות שנדחו, קיימה משא ומתן
- 26 שלא עלה יפה, ובנסיבות אלה התוצאה לפיה היא תשלם את חובה לבנק בתוספת הריבית
- 27 ההסכמית, היא גם תוצאה שמעבר לכך שעולה בקנה אחד עם ההסכמה בין הצדדים, היא סבירה גם
- 28 מבחינה עסקית.
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

48. לכן, הבנק יזכה את חשבונה של התובעת בסכום הריבית החריגה ביחס לתקופה החל מיום
 27.2.07 (מועד מתן ההבטחה לתובעת) ועד ליום 30.7.08 (מועד סיום המו"מ ומכתב התשובה
 של ב"כ הבנק). כאמור, מכוח ההסכמה בין הצדדים, היה על הבנק לגבות בגין תקופה זו את
 הריבית ההסכמית בהתאם לסעיף 5.1.1 לתנאים הכלליים לפעילות באשראי (נספח ג' לתביעה
 הנגדית שהגיש הבנק. להלן: "הריבית ההסכמית").

טענות נוספות של הצדדים

49. מאחר והתביעה נגד הבנק נדחתה, כפי שפורט לעיל בפסק דין זה – יש מקום לדחות גם את ההודעה
 נגד הצד השלישי (ואת הודעת צד ד').

לכן, אין מקום לבחון את טענות הצד השלישי להתיישנות חלקים מתביעתה של התובעת, ולהעדר
 יריבות בכל הקשור לתביעה בתקופה בה היה חשבונה על שם חברת פוקורני ייעוץ והשקעות
 בע"מ.

מעבר לדרוש אדון במספר טענות נוספות שהעלו הצדדים.

50. אקסלנס טוענת שביום 15.1.06 חתמה עם התובעת על הסכם פשרה, בעקבות טענות שהעלתה
 התובעת בשנת 2005 ביחס לניהול תיק ההשקעות שלה. בין יתר הטענות שהעלתה התובעת, נכללו
 גם טענות בנוגע לגובה העמלות שגבתה ממנה אקסלנס. לפנים משורת הדין, ולאחר מו"מ, הסכימה
 אקסלנס לשלם לתובעת סך של מיליון ₪. בתמורה לסכום זה התחייבה התובעת כדלקמן:

"עם חתימת הסכם זה... פוקורני מצהירה, מאשרת ומתחייבת בזה כלפי
 אקסלנס כי לא פנתה ולא תפנה לערכאות ו/או לרשויות כנגד אקסלנס בכל
 טענה שהיא וכי אין לה ולא תהיה לה ו/או למישהו אחר בשמה, במקומה ו/או
 מטעמה, כל תביעה, טענה או דרישה כלשהי כלפי אקסלנס נשואה ניהול
 והשקעות בע"מ ו/או כלפי כל חברה אחרת מקבוצת אקסלנס ו/או כלפי כל
 נושא משרה ו/או עובד ו/או אדם ו/או גוף אחר בשם אקסלנס ו/או מטעם
 אקסלנס מכל סוג ומין שהוא, בגין מכלול הפעילות שביצעה באמצעות
 אקסלנס בארץ ובחו"ל עד ליום 1.1.06" (ההדגשה שלי – ר.ר.).

התובעת טוענת בעניין זה, כי הסכם הפשרה התייחס רק לטענותיה כי נגרמו לה הפסדים עקב
 פעילות שביצעה באמצעות אקסלנס, ולכן ההסכם איננו רלוונטי לטענותיה באשר לעמלות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

51. אינני מקבלת את הטענה. ראשית, המבוא להסכם קובע כי ההסכם נחתם "הואיל ופוקורני העלתה כלפי אקסלנס טענות שונות ובין היתר נטען על ידה כי נגרמו לה הפסדים עקב פעילות בארץ ובחו"ל שביצעה אצל אקסלנס". כלומר, גם במבוא להסכם הפשרה, עליו נסמכת התובעת בטענתה – מצוין שהתובעת העלתה טענות שונות נגד אקסלנס, וכי הטענות ביחס להפסדים היו "בין יתר" הטענות, ולא הטענות היחידות.

שנית, תניית הויתור המצוטטת לעיל היא רחבה ומקיפה, ואיננה מוגבלת רק לויתור בכל הקשור לטענות התובעת לגבי הפסדים בגין פעילות בארץ ובחו"ל.

52. אני סבורה לכן כי בהסכם הפשרה ויתרה התובעת – כנגד קבלת סכום הפשרה בסך של מיליון ש"ח – על כל טענה שיש לה נגד אקסלנס בכל הקשור למכלול הפעילות שביצעה באמצעותה עד ליום 1.1.06, ובכלל זה על טענותיה בקשר עם העמלות ששילמה. יחד עם זאת, הסכם הפשרה תקף רק בכל הקשור לפעילות אקסלנס שבוצעה עד למועד חתימת הסכם הפשרה, ביום 1.1.06. לפיכך, הוא אינו חל על עמלות שנגבו לאחר מועד זה.

התביעה הנגדית של הבנק

53. בתביעה שכנגד דורש הבנק לחייב את התובעת לשלם את החוב בחשבונה בסך של 3,196,749 ש"ח נכון ליום 26.1.09. סכום התביעה שכנגד איננו שנוי במחלוקת, למעט, כאמור, חיובי הריבית בתקופת המו"מ (ר' הצהרות הצדדים בפרוטוקול הדיון מיום 12.11.11).

לפיכך, התביעה שכנגד של הבנק מתקבלת, בקיזוז סכום הריבית החריגה בה חויב חשבונה של התובעת במהלך תקופת המו"מ. לסכום החוב יתווסף שיעור הריבית המוסכם בהתאם להסכם בין הבנק לבין התובעת.

הבנק יגיש בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין הודעה באשר לשיעור הריבית שהיה נהוג בבנק בתקופה שבין יום 27.2.07 ועד ליום 30.7.08, כאמור בסעיף 5.1.1. לתנאים הכלליים נספח ג' לתביעה הנגדית. כן יוגש תחשיב ביחס לסכום החוב המעודכן של התובעת – קרי שיעור החוב בתוספת הריבית ההסכמית וללא ריבית חריגה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2286-08 פוקורני נ' בנק מזרחי-טפחות בע"מ

1 ההודעה והתחשיב יאומתו בתצהיר ויוגשו הן לבית המשפט והן לתובעת. על בסיס תחשיב זה ייקבע
2 סכום פסק הדין.
3
4 54. באשר להוצאות – כפי שפורט לעיל, טענות התובעת נדחו, והתביעה שכנגד התקבלה ברובה. יחד
5 עם זאת, אני סבורה כי יש לקחת בחשבון לענין ההוצאות את העובדה כי הבנק ניהל את המשא
6 ומתן עם התובעת בעצלתיים, לתובעת ניתנו תשובות לאחר פרקי זמן ממושכים ביותר, ללא סיבה
7 והצדקה.
8 לכן, אני מחייבת את התובעת לשאת בהוצאות הבנק ובשכר טרחת עורכי דינו בסכום של 5,000
9 ש"ח בלבד.

10
11
12
13
14
15
16 ניתן היום, י"ח כסליו תשע"ג, 2 בדצמבר, בהעדר הצדדים.

17
18
19
20
21
22
23
24
25

רות רונן, שופטת

